

## **Auditoraat**

### **Beslissing nr. 2007-P/K-39-AUD van 20 december 2007**

#### ***Zaak CONC-I/O-94/0010: VZW Airline Operators Committee (AOC) – Board of Airlines Representatives (BAR) / NV Belgian Airport Terminal Company (BATC) – NV Restair***

1. Gelet op de Wet tot bescherming van de economische mededinging, gecoördineerd op 15 september 2006 (B.S. van 29 september 2006, hierna de “WBEM”);
2. Gelet op de klacht op 20 juli 1994 ingediend bij de Dienst voor de Mededinging overeenkomstig art. 23 § 1 van de wet van 5 augustus 1991 tot bescherming van de economische mededinging, door VZW Airline Operators Committee (hierna “AOC”), met zetel te 1930 Zaventem, Brussels National Airport Bus 78 en Board of Airlines Representatives (hierna “BAR”), met zetel te 1083 Brussel, Rue Oscar Maeschalk 25, b5 tegen NV Belgian Airport Terminal Company (hierna “BATC”) met zetel te 1210 Brussel, Vooruitgangstraat 80 en tegen NV Restair, met zetel te 9051 Sint-Denijs-Westrem, Maaltekouter 3;
3. Gelet op de stukken van het onderzoeksdossier;

#### **1. Uiteenzetting van de klacht en procedure**

4. BIAC heeft aan Restair een 10-jaar durende concessieovereenkomst verleend waardoor voor alle vliegtuigmaatschappijen, met uitzondering van het toenmalige Sabena, de catering service in de lounges beperkt wordt tot één caterer, namelijk Restair. De exclusieve concessie werd afgesloten voor 10 jaar. Volgens AOC en Bar schakelt dit de concurrentie voor een te lange periode uit waardoor dit uiteindelijk een negatief effect heeft voor de consument.
5. BIAC stelt dat zij m.b.t. het in huur geven van ruimte voor het inrichten van lounges enkel wenst te contracteren met vliegtuigmaatschappijen die minstens 25 % van het totaal aantal te behandelen passagiers leveren. De criteria zijn echter zo gesteld dat de facto enkel het toenmalige Sabena in aanmerking komt. Al de andere vliegtuigmaatschappijen dienen ruimte te huren van Restair die de volledige concessie heeft gekregen van BIAC. Volgens de klagers zijn in deze zaak geen objectieve redenen voorhanden waardoor BIAC haar weigering kan verdedigen. BIAC echter voert de volgende argumenten aan: tekort aan beschikbare ruimte, vermeerdering van dode ruimte en veiligheid.
6. Restair bindt de huur van ruimte voor het houden van een lounge aan een afnameverplichting van haar catering service.
7. Restair wijst volgens de klagers arbitrair ruimtes toe aan vliegtuigmaatschappijen en zij bepaalt dus arbitrair wie wel en wie niet zijn eigen lounge mag hebben en wie gebruik moet maken van de Common Lounge. Restair bepaalt ook arbitrair de prijzen die vliegtuigmaatschappijen moeten betalen voor het gebruik van de catering service in de lounge.
8. Uit het onderzoeksdossier blijkt dat er in deze zaak geen onderzoeksdaden werden gesteld.

## II. In rechte

9. Op 1 oktober 2006 is de nieuwe WBEM in werking getreden. De verrichte procedurehandelingen op grond van de oude wet (de wet tot bescherming van de economische mededinging, gecoördineerd op 1 juli 1999) blijven echter in overeenstemming met artikel 94, § 2 van de nieuwe WBEM van kracht met het oog op de toepassing van de nieuwe wet. Dus ook de oorspronkelijke klacht en de al gestelde onderzoeksdaten.

10. Artikel 88, § 1 WBEM (voorheen het artikel 48, § 1 van de oude wet) stelt: “Het onderzoek bedoeld in artikel 44 mag slechts betrekking hebben op feiten die zich niet langer dan vijf jaar geleden voordeden. De termijn wordt berekend vanaf de datum van de beslissing van het Auditoraat om ambtshalve een onderzoek in te stellen of vanaf de datum van het aanhangig maken van de zaak bij het Auditoraat overeenkomstig artikel 44, § 1.”

11. Vervolgens bepaalt artikel 88, § 2 WBEM (voorheen het artikel 48, § 2 van de oude wet): “De verjaringstermijn met betrekking tot de procedure van onderzoek en beslissing is vijf jaar te rekenen van de datum bedoeld in § 1. De verjaring wordt slechts gestuit door daden van onderzoek of daden van beslissing verricht binnen de termijn bepaald in het eerste lid of door een met redenen omkleed verzoek gericht aan de Raad door de klager of de verzoeker; met die daden begint een nieuwe termijn van gelijke duur te lopen.”

12. Het Auditoraat stelt vast dat er in deze zaak geen onderzoeksdaten werden gesteld zodat deze zaak verjaard is. Conform artikel 45, § 2 van de wet dient de klacht bijgevolg te worden geseponeerd.

### Om deze redenen,

13. Stelt het Auditoraat vast dat de klacht in zaak CONC-I/O-94/0010 verjaard is en seponeert het bijgevolg de klacht overeenkomstig artikel 45, § 2 WBEM.

14. Aldus beslist te Brussel, op 20 december 2007,

Marielle Fassin  
Auditeur

Antoon Kyndt  
Auditeur

Patrick Marchand  
Auditeur

Benjamin Matagne  
Auditeur

Toon Musschoot  
Auditeur

Bert Stulens  
Auditeur-generaal